

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: V. K., narozená X, bytem H.,
zastoupená: Mgr. Libuší Hrušovou, advokátkou, se sídlem
Veverkova 1, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČO: 70890366, sídlem
Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

o žalobě ze dne 3. 9. 2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2021, č. j. PK-
ŽP/12414/21,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 3. 9. 2021 doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen **soud**) dne 7. 9. 2021, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2021, č. j. PK-ŽP/12414/21 (dále jen **napadené rozhodnutí**), i rozhodnutí Městského úřadu Sušice, odboru životního prostředí, ze dne 30. 4. 2021, č. j. 3210/20/ZPR/Han (dále jen **prvoinstanční rozhodnutí**). Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně výrokem (I.) uznána vinnou ze spáchání úmyslného přestupku podle § 27 odst. 3 písm. e) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon na ochranu zvířat**), kterého se dopustila porušením povinností vyplývajících z ust. § 11 odst. 2 zákona na ochranu zvířat tím, že neučinila opatření nezbytná pro zabránění úniku skotu:
 - Dne 29. září 2020 v době do 8:52 hodin skot v péči žalobkyně označený ušními

známkami CZ 320716932, CZ 320712932, CZ 885962032, CZ 885961032, CZ 016067036 a CZ 016068035 překonal el. ohradník na využívaných pastvinách hospodářství T., protože v něm nebyl el. proud. Skot v počtu 6 ks se v době od 8:52 do 18:21 hodin pohyboval na krmelišti na pozemku p. č. X k.ú. X a jeho okolí.

- Dne 18. října 2020 v době do 11:45 hodin skot v péči žalobkyně označený ušními známkami CZ 320716932, CZ 016067035 a CZ 885961032 podlehl el. ohradník v korytě X potoka. Ohradník byl prověšený a bez. el. energie. Skot v počtu 3 ks se v době od 11:45 do 13:25 hodin pohyboval na krmelišti na pozemku p. č. X k.ú. X a jeho okolí.

Za spáchání přestupku byla žalobkyni podle § 27 odst. 12 písm. c) zákona na ochranu zvířat uložena výrokem (II.) pokuta ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupkové řízení vedené proti žalobkyni, ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 27 odst. 3 písm. e) zákona na ochranu zvířat, kterého se měla dopustit porušením povinností vyplývajících z ust. § 11 odst. 2 zákona na ochranu zvířat tím, že neučinila opatření nezbytná pro zabránění úniku:

- 3 ks skotu dne 7. července 2020 v době od 20:07 hodin do 5:27 hodin dne 8. července 2020,
- 13 ks skotu dne 9. července 2020 od 18:03 hodin do 6:57 hodin dne 10. července 2020,
- 6 ks skotu dne 28. července 2020 od 16:24 hodin do 16:40 hodin,
- 3 ks skotu dne 27. září 2020 od 11:56 hodin do 18:06 hodin,
- 3 ks skotu dne 28. září 2020 od 7:27 hodin do 18:07 hodin,
- 4 ks skotu dne 30. září 2020 od 7:39 hodin do 7:56 hodin,
- 3 ks skotu dne 2. října 2020 od 8:34 hodin do 12:27 hodin,

a kdy se skot v péči žalobkyně prokazatelně volně pohyboval po pozemku p. č. X k.ú. X a jeho okolí, správní orgán I. stupně ve výroku (III.) podle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**) zastavil, neboť spáchání těchto skutků nebylo žalobkyni prokázáno.

3. Žalobou naříkaným rozhodnutím bylo poté odvolání žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.

II.

Žaloba

4. V žalobě vyjádřila žalobkyně nesouhlas se závěry správních orgánů ohledně udržování stavu oplocení pastvin a bránění útěku zvířat. V tomto směru žalobkyně poukázala na skutečnost, že byla na místě učiněna osobní kontrola stavu oplocení a bylo zjištěno, že pastviny jsou ohraničeny ohradníkovými tyčemi a ohradníkovými lanky, kterými protéká napětí, tedy žalobkyně se o oplocení stará řádně. Ty pastviny, které jsou obhospodařovány, a na které vypouští svůj dobytek, jsou zajištěny elektrickým ohradníkem s dostatečným proudem proti úniku zvířat. Dále žalobkyně vyjádřila domněnku o úmyslném vypouštění dobytka třetími osobami za účelem poškození žalobkyně následně uloženými sankcemi v řízeních o přestupcích. Žalobkyně rovněž vytýkala správním orgánům připojení několika správních spisů, jež byly k osobě žalobkyně v minulosti vedeny a ve kterých se její jednání projednávalo. Správní orgán zcela

neopodstatněně tyto správní spisy připojil do řízení, jehož rozhodnutí je napadáno, a to bez jakýchkoliv souvislostí. Protokoly z ústních jednání z roku 2016 jsou zcela nepodstatnými důkazy, není důvod k nim při rozhodování přihlížet. Podstatný je dle žalobkyně závěr z provedené kontroly. Žalobkyně v tomto směru dále namítala, že jí závěry kontroly nebyly vůbec zaslány a předloženy, neměla možnost se s nimi seznámit a především nebyla obeznámena o výsledku kontroly. Bylo konstatováno, že zvířata žalobkyně jsou v dobrém stavu a nebylo jí vytčeno ničeho. Pokud pak žalovaný toliko převzal argumentaci z prvoinstančního rozhodnutí, a přesto dospěl k závěru, že jsou naplněny znaky přestupku, nejednal správně, jelikož žalobkyně se z odpovědnosti za přestupek vyvinila, prokázala, že svým chováním se přestupku nedopustila a činila vše proto, aby oplocení splňovalo základní podmínky pro chov zvířat. Pokud jsou součástí spisu fotografie, na kterých je skot žalobkyně na pozemku třetí osoby, tato skutečnost ještě nepotvrzuje, že zvířata fakticky utekla, jelikož nebylo oplocení dostatečné. Ostatně oplocení bylo správním orgánem I. stupně posouzeno jako v pořádku, a proto závěr o pochybení žalobkyně je v rozporu se shromážděnými důkazy. Faktický pobyt zvířat na pozemku třetí osoby spíše svědčí o tom, že zvířata úmyslně někdo i přes fungující elektrický ohradník vypustil.

5. Další nedostatek spatřovala žalobkyně v tom, že nebylo dostatečným způsobem přezkoumáno dodržení a splnění procesních podmínek pro vydání prvoinstančního rozhodnutí, když v žádném z napadených rozhodnutí není např. uvedeno, z jakého důvodu nebylo přihlédnuto k závěrům z místního šetření o stavu oplocení, neboť takovýto nedostatek může mít vliv na zákonnost postupu správního orgánu. Správní řád nevylučuje, aby správní orgán v řízení o řádném opravném prostředku doplňoval prvostupňové rozhodnutí o další úvahy, či vyjasňoval již zjištěný skutkový stav obstaráním dalších důkazů. Jak plyne z § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, odvolací orgán je oprávněn prvostupňové rozhodnutí doplňovat o další důvody, či je změnit, a to jak co do odůvodnění, tak do výroku. Za této situace proto měl žalovaný podrobit dalšímu zkoumání zejména zprávu z dané kontroly oplocení. Při rozhodování o vině žalobkyně nebyly zohledněny základní principy správního práva, a to především zásada oficiality, když správní orgán neshromáždil a neprovedl takové důkazy, které by bez jakýchkoliv pochybností prokazovaly, že jednání žalobkyně je natolik závažné, aby muselo být rozhodnuto o její vině a musela jít být uložena sankce.
6. Závěrem žalobkyně navrhla provedení důkazu svou svědeckou výpovědí a současně navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Ve vyjádření k žalobě dne 20. 9. 2021 vyjádřil žalovaný své přesvědčení o správnosti obou rozhodnutí ve věci žalobkyně, když byl zjištěn stav věci bez důvodných pochybností a žalobkyni bylo umožněno uplatňovat její procesní práva. Tvzení žalobkyně o tom, že jí je dobytek úmyslně vypouštěn, považuje žalovaný za účelové. V předmětném řízení byly provedeny důkazy, na základě kterých lze uzavřít, že v době spáchání přestupku skot žalobkyně samovolně podlézal ohradník pastvin - to je zachyceno na videu, jež je součástí spisu prvoinstančního orgánu, a tuto skutečnost potvrdil i vyslechnutý svědek pan N., který navíc vlastnoručně ověřil nepřítomnost napětí v ohradníku. Podpurným důkazem jsou pak fotografie skotu vyskytujícího se na krmelišti mimo pastviny žalobkyně. Co se

týče namítané kontroly oplocení pastvin žalobkyně provedené prvoinstančním správním orgánem, jednalo se o důkaz ohledáním na místě dle § 54 správního řádu, kterého se žalobkyně účastnila a protokol z tohoto ohledání vlastnoručně podepsala. Ze správního řádu neplyne, že by správní orgán byl povinen takovýto protokol účastníkům řízení zasílat; nejedná se o kontrolní protokol pořizovaný dle kontrolního řádu. Žalobkyně měla možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, a v tomto směru nebyla její procesní práva porušena. Sama měla tedy možnost nahlédnout do spisu a pořídit si kopie dokumentů v něm obsažených. Jak uvedl sám prvoinstanční správní orgán, výsledek ohledání nemůže mít rozhodující vliv na stanovení stavu ohrad v době úniku skotu (str. 12 prvoinstančního rozhodnutí). Tato skutečnost je logická, neboť v řízení o přestupku se projednává skutek z určitého dne a ohledání místa bylo provedeno s časovým odstupem. Toto ohledání tedy nemohlo prokázat, zda v době spáchání přestupku byly ohrady funkční či nikoli. Následným uvedením oplocení či ohrad pastvin do funkčního stavu proto nemůže v žádném případě dojít k vyvinění se z přestupku, jak žalobkyně tvrdí. K založeným rozhodnutím o uznání viny žalobkyně za obdobný přestupek z předchozích let (v prvoinstančním spise) žalovaný sdělil, že jejich význam spočívá v prokázání, že žalobkyně se přestupku dopustila opakovaně, což má vliv na výši uložené pokuty. Samozřejmě z těchto dřívějších rozhodnutí nelze prokazovat vinu žalobkyně za nově projednávaný přestupek, což ani žalovaný ani prvoinstanční správní orgán nečinil. Ve zbytku odkázal žalovaný pro stručnost na odůvodnění napadeného rozhodnutí a odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Jednání před soudem

8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
9. S ohledem na žádost žalobkyně bylo ve věci nařízeno jednání, při němž právní zástupkyně žalobkyně sdělila, že na provedení výsledku žalobkyně netrvá. V závěrečném návrhu navrhla, pro případ, že by soud dospěl k závěru, že ke spáchání přestupku došlo, což však žalobkyně rozhodně popírá, aby soud snížil uloženou pokutu, neboť tato je nepřiměřeně vysoká s ohledem na příjmové a majetkové poměry žalobkyně. Soud se však tímto nezabýval s ohledem na to, že žalobkyně toto uplatnila až v závěrečném návrhu, kromě toho již zároveň marně uplynula lhůta pro vymezení žalobních bodů dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s. Z tohoto důvodu se soud otázkou moderace uložené pokuty dle § 78 odst. 2 s.ř.s. nezabýval.

V.

Rozhodnutí soudu

10. Žaloba není důvodná.
11. V žalobě vyjádřila žalobkyně nejdříve nesouhlas se závěry správních orgánů ohledně stavu oplocení pastvin. Současně vytýkala v tomto směru správním orgánům nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, který neodpovídal zjištěním získaným z provedené kontroly.
12. **Ze správního spisu** má soud za prokázané, a to na základě pořízených fotografií z fotopasti umístěné u krmeliště tak, aby zabírala prostor předním, ze dne 29. 9. 2020 se skot v péči

žalobkyně nacházel na krmelišti pana N. v době od 8:52 hodin (PTDC2775.JPG ze dne 29. 9. 2020) do 11:56 hodin (PTDC2833.JPG ze dne 29. 9. 2020), od 12:50 hodin (PTDC2836 ze dne 29. 9. 2020) do 14:20 hodin (PTDC2859.JPG ze dne 29. 9. 2020) a od 17:34 hodin (PTDC2861.JPG ze dne 29. 9. 2020) do 18:21 hodin (PTDC2870.JPG ze dne 29. 9. 2020). V průběhu této doby se pohybovalo na krmelišti pana N. minimálně 6 ks skotu v péči žalobkyně. V dopoledních hodinách skot s ušními známkami CZ 320716932 (PTDC2798.JPG ze dne 29. 9. 2020 - červenostrakatá samice s bílou hřívou a bílým pruhem na krku ke kohoutku) a CZ 320712932 (PTDC2830.JPG a PTDC2826.JPG ze dne 29. 9. 2020 - černá samice s bílou hlavou, břichem a skvrnou na zádi). Dále černý samec s bílou hřívou, černými skvrnami kolem očí a nosu, a bílým břichem (PTDC2776. JPG ze dne 29. 9. 2020). Mělo se jednat o skot s ušní známkou CZ 885962032. Po poledni se zde pohyboval skot s ušními známkami CZ 885961032 (PTDC2838.JPG ze dne 29. 9. 2020 - hnědý samec s bílou hlavou, břichem a končetinami po patu), CZ 016067035 (PTDC2837.JPG a PTDC2836.JPG ze dne 29. 9. 2020 - černý samec s bílou skvrnou na čele a spodní části hlavy), CZ 016068035 (PTDC2854 ze dne 29. 9. 2020 - černý samec), CZ 320712932 (PTDC2859.JPG PTDC2843.JPG ze dne 29. 9. 2020 - černá samice s bílou hlavou, zadními končetinami a skvrnou na zádi), CZ 320716932 (PTDC2857 ze dne 29. 9. 2020 - červená samice s bílou hlavou, končetinami a bílým pruhem od krku ke kohoutku) a CZ 885962032 (PTDC2839.JPG ze dne 29. 9. 2020 - černý samec s bílou hlavou a skvrnami na nose a kolem očí). Nutno dodat, že žalobkyně v žádném z uvedených případů nerozporovala či jinak nepopřela, že se jednalo právě o zvířata z jejího chovu.

13. Správní orgán prvního stupně vydal dne 6. 11. 2020 usnesení, jímž rozhodl, že žalobkyně je povinna strpět ohledání na místě, tj. ohledání stávajícího ohrazení pastvin v místě hospodářství žalobkyně K. H., s tím, že toto se bude konat dne 27. 11. 2020. Žalobkyně se ohledání uvedeného dne zúčastnila, zároveň byla seznámena s podklady pro správní řízení. Bylo provedeno ohledání v protokolu konkrétně specifikovaných pastvin a u těch pastvin, jež jsou dle žalobkyně využívány, bylo shledáno funkční ohrazení, napětí procházející ohradníky bylo velmi dobré.
14. V rámci správního řízení byl proveden výslech žalobkyně, svědka V. N. aj. N..
15. Dle § 27 odst. 3 písm. e) zákona na ochranu zvířat fyzická osoba se jako chovatel hospodářských zvířat dopustí přestupku tím, že neučiní opatření nezbytná pro zabránění úniku hospodářských zvířat nebo nemá k dispozici nástroje a pomůcky uvedené v § 11 odst. 2.
16. Dle § 11 odst. 2 zákona na ochranu zvířat je chovatel povinen učinit opatření nezbytná pro zabránění úniku hospodářských zvířat a mít pohotově k dispozici nástroje a pomůcky k okamžitému poskytnutí první pomoci, pomoci při porodu či náhlém onemocnění a vlastní vyprošťovací nářadí odpovídající druhu chovaných zvířat a používané technologii, zařízení k nakládce a vykládce zvířat, jakož i nástroje k okamžitému omráčení a vykrvení hospodářského zvířete při nutné porážce.
17. Správní orgány rozhodovaly dle výše uvedených zákonných ustanovení a za jejich porušení byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 10 000 Kč. Ze skutečností zjištěných ve správních řízeních je patrné, že skot v péči žalobkyně se dostal přes ohradník až na pozemek J. N., což svědčí o nedostatečné efektivitě fungování ohradníku. Jakým způsobem se skot na tento pozemek dostal, není z pohledu vyvinění žalobkyní z odpovědnosti za takový stav podstatné, pokud žalobkyně neprokáže, že skot unikl za pomoci třetí osoby, jak sice tvrdí, ale nijak tato svá tvrzení neprokázala a ani neoznačila důkazy k jejich prokázání. O

nefunkčnosti ohradníku dále svědčí fotografie pořízené Policií ČR, která po oznámení přestupku na místo přijela a pořídila vlastní fotodokumentaci. Na pořízených fotografiích zejména zachytila na krmelišti 3 ks skotu (fotografie policie č. 5) označené ušními značkami CZ 320716932, CZ 320712932 a CZ 885962032. Fotografie policie č. 10 a 11 zachytila rozdupané břehy X potoka a na fotografii policie č. 12 jsou zřetelné stopy skotu na travnaté cestě. Na fotografiích policie č. 15 - 18 je vyfotografováno ohrazení pastvin. Jedná se o el. pásku, která je uchycena přímo na stromy a keře. Na fotografii č. 18 leží přes ohradníkové lanko suchá větev. Z fotografií vyplývá, že tato část ohrazení není již delší dobu funkční. Na fotografii policie č. 21, 22 a 29 je zachycen el. ohradník přes X potok. Lanka vedou vysoko nad vodou, jsou upevněny přímo na kmen olše. Travnatý břeh pod lankem je znatelně pošlapán a skotem je vyšlapána stezka. Na fotografii policie č. 23, 24, a 28 je zachycen ohradník kolem potoka, ohradníkové tyče jsou různě nakloněné až vyvrácené, el. lanka jsou prověšená. Lze se proto důvodně domnívat, že ohradník v takto zachyceném stavu nemohl plnit svou funkci.

18. Fotografií pana Nového, provádějícího zkoušku funkčnosti el. ohradníku pohmatem, nepřikládá soud vyšší vypovídací hodnotu, neboť, jak vyplývá z výpovědí, při pozdějším vyzkoušení proud ohradníkem opět procházel; současně nelze s přesností určit, v jakém konkrétním místě byla zkouška provedena, a tedy, zda skutečně byla provedena právě na ohradníku žalobkyně. To však nic nemění na faktu, že výše uvedené skutečnosti jasně vypovídají o nefunkčnosti ohradníku.
19. **Ze správního spisu** dále nenabyl soud pochybností o úplnosti zjištění stavu věci ani v druhém případě, který se váže ke dni 18. 10. 2020, kdy uvedenou událost velmi podrobně a přesvědčivě prokazují jednak opět snímky z fotopasti pana N. a jednak jím pořízená videa z mobilního zařízení. Soud má tedy za prokázané, že se skot, jenž je v péči žalobkyně, nacházel dne 18. 10. 2021 na krmelišti pana Nového od 11:45 hodin (P0100_0478.JPG) do 13:25 hodin (P0100_0506.JPG). Jednalo se o 3 ks skotu (IMG_20201018_132256) - červenou samici s bílou hlavou, končetinami a bílým pruhem od krku ke kohoutku (CZ 320716932), černého samce s bílou skvrnou na čele a spodní části hlavy (CZ 016067035) a hnědého samce s bílou hlavou, břichem a končetinami po patu (CZ 885961032).
20. Na videu č. 2 pořízeném mobilním zařízením pana N. (natočeném v době 13:38 hodin) jsou zachyceny tyto 3 kusy skotu, jak přecházejí lesem směrem k X potoku na pastviny žalobkyně. V lese jsou znatelné stezky vyšlapané skotem, jež jsou i kolem ohrazení pastviny. Ke konci videa je zachyceno, jak skot levým okrajem potoka, aniž by změnil chůzi nebo polohu těla, podleze ohradníková lanka a vyleze na pastvině chovatelky vlevo od potoka. Lanka jsou znatelně natažená vysoko nad vodou tak, že nečiní skotu žádnou překážku v pohybu. Pastvina je pokryta vyšším travním porostem, kolem potoka je znatelně slehlá a pošlapaná tráva. Na videu 3 (natočeném v době 13:39 hodin) jsou zachyceny stejné 3 ks skotu, jak se dostávají na další ohrazené pastviny žalobkyně. Skot pokračuje korytem X potoka, podleze uvolněná ohradníková lanka v korytě potoka a pokračuje dále po pastvině žalobkyně na pravém břehu potoka. Hnědý samec (CZ 885961032) skloní hlavu, kterou nadzvedne ohradníková lanka a bez námahy podleze lanka, jež mu kloužou po hřbetě. Samec je po celou dobu v klidu, nevádí mu, že se lanek dotýká, z čehož lze dovodit, že jimi neprochází elektrický proud. Ohradníková tyč na pravém břehu je značně nakloněná směrem ven z pastviny, ohradníková tyč na levém břehu potoka je vyvrácena (uvolněna) tak, že skoro leží. Ohradníková lanka jsou nad potokem značně prověšená. Travní porost na pastvině za ohradníkem je spasený, vyznačuje znaky trvalého spásání.

21. V průběhu řízení před správními orgány ani před soudem žalobkyně nezpochybnila zjištění, že se v rozhodné dny (29. 9. 2021 a 18. 10. 2021) skutečně právě skot v její péči nacházel na pozemku pana N.. Namísto toho žalobkyně implicitně vyjádřila s těmito tvrzeními souhlas, když uvedla, že jí někdo dobytek vypouští z ohradiště záměrně, čímž připustila, že tomu tak minimálně mohlo být a že se tak neděje ojediněle. Jiný způsob přesunu skotu na pozemek pana N. žalobkyně neuvedla (teoreticky např. v souvislosti s porušením ohradníku v důsledku pádu stromu při bouři, kdy mohlo dojít k úniku skotu v době mezi poškozením a opravou ohradníku či při převádění skotu na pozemek pana Nového pod dohledem). Z provedených důkazů, zejména fotografií a videozáznamů je tedy, navzdory tvrzením žalobkyně o tom, že nebylo prokázáno, že skot skutečně unikl, nepochybné, že skot zcela prokazatelně z místa vymezeného ohradníkem utekl. Ostatně, pohyb skotu bez dozoru po opuštění ohraničeného pozemku bez takového předešlého záměru odpovědné osoby, nelze označit jinak než únik. O tom, že se tato situace opakuje, svědčí i řízení, jež byla s žalobkyní vedena již v minulosti a kdy byla žalobkyně shledána vinnou. Pokud žalobkyně uvádí, že žalovaný při svém rozhodnutí vycházel pouze z výpovědí a podnětů J. N., pak je zřejmé, že toto v žádném případě skutečnosti neodpovídá, přičemž z odůvodnění správního orgánu I. stupně je zřejmé, že k objasnění skutkového stavu vedly zejména pořízené fotografie a videozáznamy. Nutno také zdůraznit, že žalobkyně nijak neprokázala odlišný skutkový stav a ani nezpochybnila uvedená zjištění či pravost pořízených fotografií a videozáznamů.
22. Žalobkyně se v rámci zjištění skutkového stavu věci omezila toliko na tvrzení rozpornosti pořízeného protokolu o místním ohledání s napadenými rozhodnutími. Soud se ztotožňuje s názorem správních orgánů, že provedený důkaz ohledáním na místě byl proveden až následně a to poté, co žalobkyně byla obeznámena se zamýšleným postupem správního orgánu I. stupně, přičemž mezi rozhodnými dny a dnem provedení důkazu vznikla časová prodleva, která umožnila žalobkyni se na ohledání s předstihem připravit (vyhledat a opravit slabá místa či pustit proud do ohradníku). V tomto směru soud odkazuje na str. 11-12 rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde se správní orgán zabýval např. rozpory mezi tvrzeními žalobkyně ohledně využívání částí pozemku k pastvě a přepásání a faktickým stavem pozemků. Jelikož správní orgán shromáždil a provedl i jiné důkazy než byl důkaz ohledání na místě, jehož provedení je zachyceno v protokole, vycházely správní orgány i z těchto dalších důkazů, tj. z videí, fotografií, výpovědí svědků a žalobkyně, přičemž v odůvodnění rozhodnutí se správní orgán I. stupně zabýval zhodnocením pravdivosti výpovědi žalobkyně. Navíc, jak už bylo uvedeno, správní orgány rovněž uvedly, z jakých důvodů plně nepřihlížely ke zjištěnému stavu při provádění důkazu ohledáním na místě (neaktuálnost, rozpor mezi tvrzeními a zjištěným stavem či dalšími důkazy). Na tomto místě soud také opětovně podotýká, že právě pořízené fotografie a videa jsou klíčovými důkazy pro rozhodnutí o věci, neboť zachycují skutečný stav věci v rozhodném čase.
23. Soud také podotýká, že „pouhé“ nevyvrácení tvrzení žalobkyně o zapnutí proudu v ohradišti v době spáchání přestupku nemění nic na faktu, že v případě faktické fyzické nefunkčnosti ohradiště jako bariéry bránící překročení dvou pozemků, je již fakt absence proudu v ohradišti pouze dalším dílčím selháním v povinnosti zabránit úniku skotu dle § 27 odst. 3 písm. e) zákona na ochranu zvířat ve spojení s § 11 odst. 2 zákona na ochranu zvířat. Zároveň je třeba uvést, že pro absenci proudu v ohradišti svědci chování skotu zachycené na videozáznamu a popsané výše, z něhož je patrné, že skot na přímý kontakt těla s ohradníkem absolutně žádným způsobem nereagoval.
24. S ohledem na vše výše uvedené dospěl soud k závěru, že správní orgány zjistily skutečný

stav věci způsobem, který neponechává pochybnosti o jeho správnosti a objektivnosti. Správní orgány vycházely zejména z fotografií pořízených z několika zdrojů (fotopasti pana N. a Policie ČR) a pořízeného videa, jasně a neomylně zachycujícího přechod skotu mezi pozemky žalobkyně a pana Nového a nedostatečné zabezpečení ohradiště. Současně s tím se správní orgány dostatečně vypořádaly i se zjištěními získanými provedením důkazu ohledáním, kdy tyto, ačkoliv žádné nedostatky nezjistily, posloužily k vyloučení některých rozporných tvrzení žalobkyně. Nelze tedy ani seznat, že by byla rozhodnutí z tohoto důvodu vnitřně rozporná či nepřezkoumatelná. Soud zdůrazňuje, že samotný fakt, že ohledání na místě nezjistilo žádný nedostatek na místě, automaticky neznamená, že samotný výsledek řízení bude pro žalobkyni příznivý, neboť je třeba tento důkaz hodnotit v souvislostech jak časových (viz výše), tak v souvislosti s jinými provedenými důkazy.

25. K tvrzenému přesvědčení žalobkyně o záměrném vypouštění dobytka třetí osobou je soud nucen konstatovat, že tuto skutečnost žalobkyně žádným způsobem neprokázala. S ohledem na to, že se v případě žalobkyně jedná o pouhá tvrzení, kdy v průběhu správního řízení nevznikly ani žádné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu věci či o způsobu „úniku“ skotu z pastvin žalobkyně na pozemek pana N., jedná se o pouhé spekulace, které nemohou v takovém případě zpochybnit závěry správních orgánů, stejně jako zprostit žalobkyni odpovědnosti za předmětný přestupek.
26. Dále žalobkyně vytýkala správním orgánům připojení správních spisů týkajících se již projednaných přestupků žalobkyně ke spisu o aktuálně projednávaném přestupku. Soud připomíná, že správní orgány jsou v průběhu vedení správního řízení povinny shromáždit pokud možno veškeré pro případ relevantní a přínosné podklady tak, aby byl skutkový stav zjištěn bez dalších pochybností (§ 3 správního řádu). Za tímto účelem jsou dle § 50 odst. 1 správního řádu za takové podklady považovány návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Z uvedeného demonstrativního výčtu pak jasně plyne, že zákon nevylučuje, aby správní orgány přihlížely, je-li to vhodné, i k již předchozím ukončeným přestupkovým řízením. Zejména je tento postup nezbytný při určení výše ukládané pokuty, kdy jsou zohledňována hlediska dle § 37 a následujících zákona o odpovědnosti za přestupky.
27. Žalobkyně rovněž vytýkala správnímu orgánu I. stupně **nezaslání a nepředložení závěrů kontroly**. Na tomto místě soud připomíná, stejně jako žalovaný, že v daném případě byl proveden důkaz ohledáním dle § 54 správního řádu, dle kterého není správní orgán povinen vypracovaný protokol o provedení důkazu ohledáním zasílat z vlastní iniciativy žalobci ani jiné osobě. V případě potřeby si jsou účastníci řízení oprávněni pořídit ze spisu kopii tohoto protokolu či již při jeho sepsání požádat o zaslání jeho kopie. Pro případ, kdyby žalobkyně namítala krácení svých práv tím, že ji správní orgán neseznámil s obsahem protokolu, připomíná soud, že žalobkyně byla jeho vypracování přítomna, přičemž při ukončení provádění důkazu byla s jeho obsahem i seznámena, což ostatně stvrdila i svým podpisem. V tomto směru soud dále připomíná, že žalobkyně měla příležitost znovu do protokolu o provedeném důkazu ohledáním nahlédnout dne 14. 1. 2021 a seznámit se s jeho obsahem či si jej připomenout v rámci podání svědecké výpovědi, kdy současně došlo k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí.
28. V samém závěru soud odmítá názor žalobkyně stran **nesplnění procesních podmínek** pro vydání prvoinstančního rozhodnutí ve spojení se shora uvedenými argumenty ohledně provedení dokazování a hodnocení důkazů. Na prvním místě soud souhlasí s žalobkyní,

že žalovaný je oprávněn doplňovat prvostupňové rozhodnutí o další důvody i důkazy. Avšak za situace, kdy se s argumentací obsaženou v prvostupňovém rozhodnutí ztotožňuje, stejně jako se zjištěným stavem věci, jeví se takový postup nadbytečným, nikoliv chybným. Jestliže se tedy žalovaný ztotožnil s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí i s provedenými důkazy a jejich hodnocením ze strany správního orgánu, nebylo nutné cokoli měnit či doplňovat. Pro takový případ není ani vyloučeno, aby žalovaný, jak tomu učinil v daném případě, pojal odůvodnění svého rozhodnutí způsobem, kdy se odkazuje na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které shledal přezkoumatelným a po právní i věcné stránce v pořádku a v souladu se zákonem. V tomto směru proto ani nelze souhlasit s tvrzením žalobkyně, že v žádném z rozhodnutí nelze nalézt, z jakého důvodu nebylo přihlíženo k závěrům z místního šetření o stavu oplocení (žalobkyně navíc své odvolání nijak blíže neodůvodnila, a tudíž se neměl žalovaný k čemu konkrétně vyjádřit). Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jak již uvedl soud výše, je zřejmé, ačkoli to v něm není výslovně uvedeno, že se místním ohledáním zabýval. Rozhodl se však „upřednostnit“ důkazy provedené videi a fotografiemi, které zachycují stav ohradníku v čase spáchání přestupku, před zjištěními učiněnými při ohledání na místě provedeném až několik dní po spáchání přestupku, poté, co byla žalobkyně předem upozorněna na plánované provedení důkazu ohledáním na místě, přičemž tyto důkazy korespondují s výpovědí svědka Nového. S vyhodnocením důkazů provedeným správními orgány se proto soud ztotožňuje. Nelze ani přehlédnout, že žalobkyně nenavrhla v průběhu správního řízení žádný důkaz, který by nebyl proveden. Správní orgány, stejně jako soud, mají zjištěný stav za dostatečný a v souladu se základními zásadami správního řízení.

29. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s., neboť ji neshledal důvodnou (**výrok I. rozsudku**).

VI.

Náklady řízení

30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 22. listopadu 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně